

Konf. 13.2 (Zm. CoP14)*

Zrównoważone Użytkowanie Różnorodności Biologicznej: Zasady i Wytyczne z Addis Ababa

PRZYJMUJĄC uchwalenie na siódmym spotkaniu Konferencji Stron Konwencji o Różnorodności Biologicznej (CBD COP7), w Decyzji VII.12 Zasad i Wytycznych z Addis Ababa dotyczących Zrównoważonego Użytkowania Różnorodności Biologicznej (których streszczenie załączono w Aneksie);

BIORAĆ POD UWAGĘ, iż te Zasady i Wytyczne mogą zostać zastosowane przy wdrażaniu przez Strony CITES Artykułu IV oraz innych znaczących postanowień Konwencji;

UZNAJĄC że CBD oraz jego Organ do spraw Doradztwa Naukowego, Technicznego i Technologicznego (SBSTTA) będą pracować nad badaniem poszczególnych przypadków dla przetestowania niniejszych Zasad i Wytycznych dot. Zrównoważonego Użytkowania;

UZNAJĄC ponadto, iż CBD określa, w Artykule 2 , termin “zrównoważone użytkowanie” jako “użytkowanie komponentów różnorodności biologicznej w taki sposób i w takim stopniu, które nie doprowadzą do długofalowego zmniejszenia się różnorodności biologicznej, w ten sposób, że zachowa się potencjał tak aby sprostać potrzebom i dążeniom obecnych oraz przyszłych pokoleń”;

MAJĄC NA UWADZE ponadto, iż w czasie 13-ej Sesji Konferencji Stron 164 z 166 Stron CITES są Stronami CBD;

PRZYJMUJĄC ponadto Cel 4.3 *Strategicznego Planu: przyszłościowa ocena rozwoju* CBD (Decyzja VII.30, Aneks 2, Cel 4), który stwierdza że “Żaden gatunek dzikiej fauny lub flory nie może być zagrożony przez handel międzynarodowy”, i przez to jest w pełni zgodny z Planem Strategicznym CITES [przyjętym przez Konferencję Stron CITES na jej 11 spotkaniu (Gigiri, 2000)];

ODWOŁUJĄC SIĘ do Rezolucji Konferencji 10.4 (zm. Konf.14) oraz Memorandum o Współpracy pomiędzy CITES a CBD;

KONFERENCJA STRON KONWENCJI

WZYWA Strony do:

- a) Wykorzystania Zasad i Wytycznych dotyczących Zrównoważonego Użytkowania Różnorodności Biologicznej, biorąc również pod uwagę ustalenia dotyczące nauki, handlu i egzekwowania prawa z uwzględnieniem sytuacji kraju przy zastosowaniu nie przynoszących szkód procedur oraz badań w zakresie CITES;
- b) Wymiany doświadczeń w obszarze zrównoważonego użytkowania na poziomie krajowym, szczególnie pomiędzy Organami Naukowymi i Administracyjnymi CITES, a Krajowymi Punktami Centralnymi (Focal Points) CBD; oraz
- c) Starzeń w celu zapewnienia Organom Administracyjnym i Naukowym CITES udziału, poprzez ich Krajowe Punkty Centralne CBD, w pracach CBD i jego Organu Zależnego do spraw Doradztwa Naukowego, Technicznego i Technologicznego (SBSTTA) nad niniejszymi Zasadami i Wytycznymi; oraz

WZYWA Strony będące jednocześnie Stronami CBD do powzięcia skutecznych środków na szczeblu politycznym i instytucjonalnym dla zapewnienia synergii pomiędzy ich implementacją przez CITES i CBD na szczeblu narodowym.

Aneks 1

Zrównoważone Użytkowanie Różnorodności Biologicznej Zasady i Wytyczne z Addis Ababa

Streszczenie

Zasady i Wytyczne konferencji w Addis Ababa dotyczące Zrównoważonego Użytkowania Różnorodności Biologicznej składają się z 14 wzajemnie od siebie zależnych praktycznych zasad, wytycznych co do działania i kilku instrumentów do ich wdrożenia, które regulują użytkowanie elementów różnorodności biologicznej dla zapewnienia zrównoważenia tego użytkowania. Zasady te tworzą struktury dla pomocy Rządów Państw, gospodarującym zasobami, miejscowym i lokalnym społecznościom, sektorowi prywatnemu i innym zainteresowanym stronom w celu zapewnienia, że ich użytkowanie elementów różnorodności biologicznej nie doprowadzi do długoterminowego zmniejszenia różnorodności biologicznej. Są to zasady o powszechnym znaczeniu, chociaż nie

wszystkie zasady będą tak samo odpowiednie do wszystkich sytuacji, ani też nie będą stosowane pod takim samym rygiorem. Ich zastosowanie będzie się różniło w zależności od rodzaju użytkowanych elementów różnorodności biologicznej, warunków w jakich są użytkowane oraz instytucjonalnego i kulturowego kontekstu w jakim użytkowanie się odbywa.

Zrównoważone użytkowanie elementów różnorodności biologicznej zostanie zwiększone, o ile poniższe praktyczne zasady i związane z nimi wytyczne znajdą zastosowanie:

Praktyczna zasada 1 Udzielające wsparcia polityki, prawa i instytucje mają swoje miejsce na wszystkich szczeblach zarządzania a pomiędzy nimi istnieją skuteczne powiązania.

Praktyczna zasada 2 Uznając potrzebę struktury zarządzania zgodnej z międzynarodowym/ krajowym ustawodawstwem, lokalni użytkownicy elementów różnorodności biologicznej powinni być odpowiednio umocowani prawnie i wspierani w prawie do bycia odpowiedzialnym za użytkowanie tych zasobów.

Praktyczna zasada 3 Międzynarodowe, państwowe polityki, ustawodawstwo i przepisy rynkowe wspierające degradację siedlisk lub w jakikolwiek inny sposób wywołujące negatywne bodźce przynoszące szkodę ochronie i zrównoważonemu użytkowaniu różnorodności biologicznej, powinny zostać zidentyfikowane i zlikwidowane lub złagodzone.

Praktyczna zasada 4 Należy stosować Dostosowane Zarządzanie , w oparciu o następujące punkty:

- a) Naukę, wiedzę tradycyjną i lokalną ;
- b) Regularne, aktualne i klarowne wyniki monitoringu użytkowania, środowiskowego i socjoekonomicznego wpływu, oraz status użytkowanych zasobów; oraz
- c) Dostosowane zarządzanie oparte na aktualnych ocenach dot. procedur monitoringu.

Praktyczna zasada 5 Zrównoważone działania i cele gospodarowania powinny prowadzić do unikania lub minimalizowania niekorzystnego wpływu na ekosystem, jego strukturę oraz funkcje jak również na inne elementy ekosystemu.

- Praktyczna zasada 6** Należy promować i wspierać interdyscyplinarne badania nad wszystkimi aspektami użytkowania i ochrony różnorodności biologicznej.
- Praktyczna zasada 7** Przestrzenna i czasowa skala gospodarowania powinna być zgodna z ekologiczną oraz socjoekonomiczną skalą użytkowania i jego wpływu.
- Praktyczna zasada 8** Powinny powstać porozumienia dotyczące międzynarodowej współpracy wszędzie tam, gdzie występuje potrzeba podejmowania decyzji i koordynowania prac przez wiele krajów.
- Praktyczna zasada 9** Należy stosować interdyscyplinarne i bezpośrednie podejście na właściwych poziomach gospodarowania i zarządzania odnoszących się do użytkowania.
- Praktyczna zasada 10** Polityki międzynarodowe i narodowe powinny wziąć pod uwagę:
- a) Aktualne i potencjalne wartości pochodzące z użytkowania różnorodności biologicznej;
 - b) Wewnętrzne oraz inne poza ekonomiczne wartości różnorodności biologicznej; oraz
 - c) Siły rynkowe dotyczące wartości i użytkowania.
- Praktyczna zasada 11** Użytkownicy elementów różnorodności biologicznej powinni dążyć do zminimalizowania odpadów i niekorzystnego wpływu na środowisko naturalne oraz zoptymalizowania zysków z tytułu ich użytkowania.
- Praktyczna zasada 12** Potrzeby miejscowych i lokalnych społeczności, które żyją w miejscach i otoczeniu miejsc, których dotyczy użytkowanie i ochrona różnorodności biologicznej, wraz z ich wkładem do jej ochrony i zrównoważonego użytkowania, powinny mieć odbicie w odpowiednim podziale zysków pochodzących z tytułu użytkowania tych zasobów.
- Praktyczna zasada 13** Koszty zarządzania i ochrony różnorodności biologicznej powinny być upaństwowione w obszarze zarządzania i odzwierciedlać się w podziale zysków z użytkowania.
- Praktyczna** Należy prowadzić edukację i programy świadomości społecznej dotyczące

zasada 14 ochrony i zrównoważonego użytkowania oraz opracować bardziej efektywne metody komunikacji pomiędzy i wśród zainteresowanych stron a zarządzającymi.

Aneks 2

**Zalecenia Komitetów ds. Zwierząt i Roślin
dotyczące
Zasad i wytycznych z Addis Ababa dla
zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej**

1. Podczas gdy CBD daje ogólne wytyczne Stronom co do sposobu rozwiązywania szerokiego zakresu problemów różnorodności biologicznej poprzez jej wdrażanie na poziomie krajowym, CITES ma charakter regulacyjny, dotyczy konkretnych gatunków i skupia się na międzynarodowym handlu dziką przyrodą.
2. Mimo że CITES nie zawiera definicji zrównoważonego użytkowania, studia przypadków pokazują, że elementy *Zasad i wytycznych z Addis Ababa dla zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej*, które są ogólnie istotne dla CITES, są albo już wyrażone w języku CITES, albo są promowane przez CITES. Dotyczy to np. praktycznych zasad 1, 2, 4, 7, 9 i 12, których elementy są zawarte w *Liście kontrolnej pomagającej w ustaleniu braku szkodliwego wpływu dla eksportu gatunków objętych Załącznikiem II*.
3. Ze studiów przypadków przedstawionych na wspólnej sesji 16 spotkania Komitetu ds. Roślin i 22 spotkania Komitetu ds. Zwierząt (Lima, lipiec 2006) wyraźnie wynika, że Zasady i wytyczne z Addis Ababa nie zawsze dają się bezpośrednio zastosować do procesu podejmowania decyzji w ramach CITES, zwłaszcza w odniesieniu do przyjmowania ustaleń o braku szkodliwego wpływu.
4. Uznaje się, że Zasady i wytyczne z Addis Ababa są istotne, w indywidualnych przypadkach, dla prac w ramach CITES (poza zasadami, o których mowa w ust. 3, np. zasady 5, 6, 8, 11) i mogą być uwzględniane w czasie możliwego opracowywania dalszych wytycznych dotyczących ustaleń o braku szkodliwego wpływu na konkretne taksony.
5. Komitety ds. Zwierząt i Roślin proponują poprawkę do Rezolucji Konf. 10.4 (zm. CoP14) , uznającą stosowanie *Zasad i wytycznych z Addis Ababa dla zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej* za dobrowolny dodatkowy instrument, który można zastosować przy przyjmowaniu ustaleń o braku szkodliwego wpływu.

6. Ponadto, podniesiono kwestie związane z pracami w tej dziedzinie, których wciąż potrzebują komitety naukowe, oraz kwestie potencjalnych komplikacji związanych z uwzględnieniem społeczno-gospodarczych aspektów Zasad i wytycznych z Addis Ababa przy przyjmowaniu ustaleń o braku szkodliwego wpływu.

7. Odnotowano ponadto, że Zasady i wytyczne z Addis Ababa mogłyby wspomagać istniejące wytyczne IUCN przy przyjmowaniu ustaleń o braku szkodliwego wpływu i byłyby przydatne dla opracowania wytycznych dotyczących konkretnych taksonów w tym zakresie, np. dla gatunków drzew.

8. Wreszcie, uznano, że Zasady i wytyczne z Addis Ababa, które opracowywano przez wiele lat i które spotkały się z szerokim międzynarodowym poparciem, mają znaczenie globalne, natomiast nie wszystkie zasady są istotne dla CITES.

* Zmieniona na 14 spotkaniu Konferencji Stron.